

PARALLELA
ETHICA ET
IVRIDICA.

VINCENTII TVRTVRETI
Siculi, PHILIPPI QVARTI Regis
Hispaniarum Capellani.

*Es la lib^a del Cat^o de la Cong^a de S^{to} de Salam^a ca don^a
fr. Gasp. Antonij ora pro ea*

PARISIIS,

Apud C. MORELLVM Typographum Regium, viâ
Iacobæâ ad insigne Fontis.

M. DC. XXIX.
CVM PRIVILEGIO REGIS.

Auunculo Illustrissimo

DON IOSEPHO DE NEAPOLI

**PATRIMONII EXPRESIDI,
PHILIPPI IV. REG. MAX. IN SUPREMO
Italicarum rerum Senatu Consiliario, & Siciliae
Regenti.**

DISSERTATIONES hasce, quas scripsi, ut minimè ociosè ociarer, publici iuris facio, & tibi datas, & dicatas volo, Auuncule illustrissime. Sic fiet ut eò redeant unde sunt profecta: Si quis enim est in me bonarum artium cultus, quem sentio esse exiguum, tibi gratissima mente ex solido adscribo; qui mihi exemplo praeiunxisti, & verbis excitasti ad assecutionem. Dabo igitur grati animi documenta, tu meis scriptis conferes ornamenta, quae, & si ego minimè parcè commemorarem; nec mihi citra fidem neque obtreccationi futura sponderem. Nam si Auunculum laudans domestica praedica- rem (tuerer me verbis, imò exemplo Nazianzeni in laudem Gorgoniae sororis) non tamen quia domestica ideò falsa; sed quia vera ideò laudabiliter: vera autem non modò quia iusta, verùm etiam quia nota. Nec fraudi fuit Tacito laudasse socerum, Plinio Auunculum; & florente, & marcescente Rep. pietati tribuere laudationes pro rostris in funere propinquorum. At verò diluxit, splenduitque in Sicilia tua familia; ex qua prodire praecleari omnium ordinum viri, quà togà illustres, quà sago insignes, quàm fulis venerandi: Antistites dico, viros ordinum equestrium, Regios & Consiliarios. Congrueret perbellè, si uti vellem, elogium doctissimi scriptoris: Elaboratae sunt longà etate vestri generis dignitates,

Nazianz. orat. 11. praeter Nonnam matrem, & Gregorium patrem abundè laudatos ab eodem. Orat. 19.

Cassiod. lib. 3. epist. 5.

PARALLELA ETHICA ET IVRIDICA.

DISSERTATIO I.

ETHICE.

Homo naturâ suâ pronior - ne ad vitia quàm ad virtutes? Occasio problematis: Pars negans: Pars aiens. Iudicium. Aduersarijs satisfit. Hic de conscientia. De inclinatione in propriam perfectionem. Diuersitas regionum. Diuersa temperatura, sydera natalitia quam vim obtineant.

QVÆ subijciam ex bonis auctoribus F. excerpta, occasionem problemati dedere de inclinatione ingenij humani. Pronius-ne sit ad vitia, quàm ad virtutes? Etenim de humana conditione magnificè elatéque cogimur sentire, quoties illustrium virorum in hominis laudem

A